

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ἕκτον διατρέχομεν καὶ δέκατόν μας χρόνον
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κ' ὀκτακόσα κ' ἐνενηντα σὺν ἐννιά,
νέοι πόλεμοι λυσσώδεις μὲς 'στὸν ψεύτη τὸν ντουγιᾶ

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — ὀκτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη — δέκα φράγκα καὶ 'στὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγκα, κ' ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Εἰκοστή τοῦ Μαΐου κ' ἐννάτη
κ' ἐργασία Βουλῆς γοργοτάπη.

Ποῦντος ἐξῆντα πέντε καὶ μ' ἐξακόσ' ἀκόμη,
ἐγέμισαν χαλίκια τῶν Ἀθηνῶν οἱ δρόμοι.

Τοῦ Δραυφούς ἡ δίκη μὲ παγκοσμία νίκη.

Δέσετε τοὺς ἀδεκάστους, τοὺς δικαίους καὶ κρυφοὺς
δικαστὰς τοῦ Δραυφούς.
Κι' ὁ φυγὸδικος Ζολᾶ
νικητὴς ξαναγυρίζει,
καὶ κανεὶς δὲν τὸν γελά,
καὶ κανεὶς δὲν τὸν σφυρίζει.

Ἔνας λοχαγὸς σὰν ἰσκιος, ἕνας λοχαγὸς σὰν πτώμα,
ξαναβλέπει ἴλιον ἤλιο καὶ ξαναπατεῖ σὲ χῶμα.
Ἔσθυνε τιμὴ χαμένη
'στοῦ Διαβόλου τὸ νησί
γιὰ νὰ λάμπουν τιμημένοι
Σακκαράκηδες χρυσοί.

Ἐλθῶν ἔρημος καὶ μόνος κ' ἔκαναν ἐκεῖνοι χάξι,
τὸν Πατὸ Ντὲ Κλάμ ἄ ρέστο, μέσα καὶ τὸν Ἐστερχάζυ.
Μέσα μέσα ξεφωνίζει κάθε στόμα, κάθε βῆμα,
βάλτε τους νὰ τοὺς δικάσῃ τὸ μαρτυρικό των θῦμα,
στείλετέ τους ἐκεῖ πέρα, ποῦ τὸν εἶχαν ἐξορίσει
γιὰ νὰ μὴν ξαναγυρίσῃ.

Ἔνας μάρτυς ξεγραμμένος χρυσοστέφανος περνᾶ,
νίκη μῆς δικαιοσύνης, ποῦ τὸν κόσμον κυβερνᾶ,

νίκη, ποῦ κεντρίζει τώρα κ' ὄλους τοὺς λαοὺς τοὺς ξένους,
νίκη, ποῦ κ' ἐμᾶς φτερόνει, νικητὰς προβιδασμένους.

Κάθε κράτος καὶ λαὸς
δσον μέγας κ' ἀγλαὸς
μὲς 'στῆς τόσαις εὐνομίαις
καὶ 'στῆς τόσαις προκόπαις
κρύβει πάντα κ' ἀτιμῆαις,
κρύβει πάντα καὶ ἔντροπαῖς.
Ὅμως φθάνει καὶ μιὰν ὥρα,
ὅπου βγαίνουν ὄλαις φόρα.

Μὰ σ' ἐμᾶς τοὺς εὐτοχεῖς
καὶ 'στὴν γῆν τῆς ἀνοχῆς,
ποῦ μὲ σκέψεις μιὰρὰς
δὲν φυτρώνουν Ἐστερχάζυ,
κάθε κλέφτης μασκαρᾶς
ἄλλον μασκαρᾶ σκεπάζει.

Φαδουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος ὀκέτος.

Φ. — Ἐλα κ' ἐμεῖς νὰ ψάλωμεν μὲ τὴν φωνὴν λιγείαν
Κυριακὴν ἀργίαν,
δι' ἄλλους ἢ Κυριακὴ

